

Κοινή μητρική γλώσσα μιλούσαν πριν 15.000 χρόνια στη Νότια Ευρώπη

Οι ευρασιατικές γλώσσες, από

την Ιβηρική έως τη Σιβηρία και την Αλάσκα, αποτελούν μια μεγάλη γλωσσική «σούπερ- οικογένεια», η ρίζα της οποίας είναι μια κοινή μητρική γλώσσα, που μιλιόταν από τους κυνηγούς- συλλέκτες, κατά πάσα πιθανότητα στη νότια Ευρώπη και τον Καύκασο, πριν από περίπου 15.000 χρόνια, δηλαδή, καθώς έφθανε στο τέλος της η τελευταία εποχή των πάγων.

Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε μια νέα βρετανο- νεοζηλανδική επιστημονική έρευνα, που χρησιμοποίησε βιολογικές- εξελικτικές και στατιστικές μεθόδους για να ιχνηλατήσει το απώτατο γλωσσικό παρελθόν και να χρονολογήσει τις κοινές πρωτο- λέξεις των διαφορετικών γλωσσών της Ευρώπης και της Ασίας, οι οποίες σήμερα μιλιούνται από δισεκατομμύρια ανθρώπους.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον εξελικτικό βιολόγο Μαρκ Πέιτζελ της Σχολής Βιολογικών Επιστημών του πανεπιστημίου του Ρέντινγκ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ (PNAS), σύμφωνα με το «Science» και τη βρετανική «Γκάρντιαν», βρήκαν 23 αρχαίες λέξεις, κοινές σε διάφορες ευρασιατικές γλώσσες (αγγλικά, ιαπωνικά, ουρντού, σιβηρικές διαλέκτους κ.α.). Οι περισσότερες είναι ευρέως χρησιμοποιούμενες μέχρι σήμερα, όπως «εγώ», «εμείς», «άνδρας» και «μητέρα», αλλά κάποιες άλλες είναι σπανιότερες σήμερα και αποτέλεσαν έκπληξη, όπως «φτύνω» και «δενδρόφλουδα».

Από τη μητρική γλώσσα εκτιμάται ότι μέσα στα επόμενα 5.000 χρόνια ξεπήδησαν

επτά άλλες που απάρτισαν την αρχαία ευρασιατική γλωσσική «σούπερ-οικογένεια» και αυτές, στη συνέχεια, διασπάστηκαν σε άλλες γλώσσες, οι οποίες σήμερα πια μιλιούνται από την Πορτογαλία έως την Άπω Ανατολή.

«Ο καθένας στην Ευρασία μπορεί να αναζητήσει τη γλωσσική γενεαλογία του σε μια ομάδα ή ομάδες ανθρώπων που ζούσαν πριν από περίπου 15.000 χρόνια, πιθανώς στη νότια Ευρώπη, καθώς υποχωρούσαν οι πάγοι», δήλωσε ο Πέιτζελ, ο οποίος εφαρμόζει στη γλωσσική εξέλιξη τις θεωρίες της βιολογικής εξέλιξης, συσχετίζοντας τα γονίδια με τις λέξεις. Όπως είπε, αν ένας σημερινός άνθρωπος συναντούσε έναν παλαιολιθικό άνθρωπο, θα μπορούσε μάλλον να ανταλλάξει μαζί του μερικές βασικές λέξεις.

Η θεωρία της ύπαρξης μιας πρωταρχικής μεγάλης γλωσσικής ευρασιατικής οικογένειας, πριν επικρατήσει η κατοπινή γλωσσική Βαβέλ, είναι επίμαχη, καθώς είναι δύσκολο να αποδειχθεί από τους γλωσσολόγους, επειδή οι περισσότερες λέξεις εξελίσσονται πολύ γρήγορα, «συγκαλύπτοντας» έτσι την καταγωγή τους, αν είναι παλαιότερες από 5.000 έως 9.000 χρόνια. Πολλές λέξεις έχουν πιθανότητα 50% να αντικατασταθούν από μια τελείως διαφορετική λέξη κάθε 2.000 έως 4.000 χρόνια.

Όμως, μερικές λέξεις, διαρκούν περισσότερο και, σε μια προηγούμενη μελέτη το 2007, που είχε δημοσιευτεί στο περιοδικό «Nature», η ερευνητική ομάδα του Μαρκ Πέιτζελ είχε δείξει πως κάποιες συχνά χρησιμοποιούμενες λέξεις (π.χ. «εγώ», «εσύ», «εδώ», «όχι» κ.α.) είναι δυνατό να επιζήσουν για 10.000 έως 20.000 χιλιάδες χρόνια, προτού αντικατασταθούν από άλλες. Η νέα μελέτη, με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών και ειδικών στατιστικών μοντέλων, «ιχνηλάτησε» διαχρονικά αυτές τις λίγες λέξεις που αλλάζουν αργά και έτσι μοιάζουν ηχητικά μεταξύ τους, παρόλο που προέρχονται από πολύ διαφορετικές γλώσσες.

Είναι αβέβαιο πάντως κατά πόσο θα πειστούν οι παραδοσιακοί γλωσσολόγοι από τη βιολογική-στατιστική μέθοδο ανάλυσης του Μαρκ Πέιτζελ.

Πηγή: ikypros.com